

Het Nieuws Van De Eerste Naald

Beste Lezer,

Voor jou bevind er een nieuwe krant, wij hopen uiteraard op een groot succes. In deze coronatijd zijn er vele jaarlijkse activiteiten jammer maar helaas niet doorgedaan, maar ondanks de aflastingen mogen wij toch de actualiteit niet uit het oog verliezen, want er is gelukkig nog ander nieuws dan corona. Als journalist is het mij hele een eer om jou deze krant te tonen. Zo, ik ga je nu niet meer in spanning houden. Veel leesplezier gewenst, en hopelijk tot in de volgende krant!

Je hoofdredacteur

Wouter

Leven het werk

Bestaande jobs zoals onder meer de reisagent en een platenboer verdwijnen, maar toch verschijnen er tijdens de toekomst op onze arbeidsmarkt nieuwe beroepen. Bijvoorbeeld één 3D-print-klusjesman. Dit beroep is een hedendaags 'manusje-van-alles' zal voor reparaties allerhande een beroep doen op onderdelen die hij vervaardigt met een 3D-printer, of een skype-trainer. Bij dit beroep kunnen loopbaanbegeleiders hun voordeel uitoefenen via online coaching en met een videoconferentie kan men het zelfvertrouwen, de communicatievaardigheden en het voorkomen van hun pupillen bijspijkeren. Dit zonder spijkers maar wel met de computer. Omwille de vele veranderingen op de arbeidsmarkt is het op de dag van vandaag zeker en vast van levenslang dat wij bijleren.

Dit is voor iedereen leuk en een must. Dus ook voor mensen met een beperking. Via het begeleid werken kunnen mensen met of het vermoeden van een beperking wel dergelijk in het reguliere arbeidscircuit aan de slag, Ook deze mensen mogen eens een beetje bijleren, daarom organiseerde op donderdag 5 maart het regionaal overleg jobcoaches van de Kempen en mede het goede initiatief van Nautica, Buso Oosterlo, 't Zwart goor, Mulyenberg, OpWeg VZW, De 3master, Mekanders vzw, De Schakel, VIBO De Brem / Kasteelpark, Den Brand, Het Giels Bos, Het Eepos, MPI

Oosterlo en Clara Fey een inclusieve vormingsdag. Dit evenement ging door bij De Katholieke Hogeschool Kempen, namelijk Thomas More campus Geel. Ruim 180 begeleid werkers kozen ervoor om hieraan deel te nemen en mochten vooraf kiezen uit verschillende workshops, deze passen bij hun huidige werk en werkervaring of het aansluiten bij iets nieuws dat de begeleid werkers heel graag willen uitproberen. Volgende onderwerpen kwamen aan bod, kennismaking met een kok, hef -en tiltechnieken, blij naar werk, EHBO cursus, blij naar het werk, omgaan met kinderen en ten slotte omgaan met dementie. Een gezellige drukte in de hal van Thomas More, dat was het op die bewuste donderdagmorgen.

Terwijl de leerlingen aan het studeren waren verzamelde de begeleid werkers voor een boeiende dag in de inkomhal van de hoge school en kon men aanschuiven om zich aan te melden. De begeleid werkers werden vooraf al in verschillende groepjes gedeeld dus moest men nog alleen maar een naamkaartje krijgen, met ook daarop de workshops die de begeleid werker vooraf koos. Nadien begon de zoektocht waar iedereen moest zijn. Gelukkig stond er iemand met een papiertje met daarop de naam van de workshop te wachten, zodat de zoektocht naar hun gekozen workshop geen overrompeling werd, en gelukkig. Iedereen vond de weg naar hun plaats, en gingen de cursisten samen met de begeleidende mensen naar een locatie waar de gekozen workshop doorging. De workshop kennismaking met een kok ging door in de keuken, hierbij werden verschillende hapjes zoals gehaktballetjes en wraps klaargemaakt voor de receptie. Deze ging door als afsluiting van de dag.

Bij een andere workshop namelijk hef- en tiltechnieken leerde je onder meer hoe je iemand moet heffen, dit doe je best door lichtjes de knieën te veren. Best niet te veel anders zit je plotseling op de grond wat duidelijk niet de bedoeling is. Tijdens de EHBO-cursus viel het ons op dat er niemand plotseling een flauwte kreeg tijdens het leren reanimeren, want niet iedereen kan tegen het luisteren en kijken hoe je iemand reanimeert. Tijdens de andere workshops, namelijk omgaan met kinderen en omgaan met dementie werd er via een soort ganzenbord en een diavoorstelling hierover uitleg gegeven, over deze onderwerpen.

Rond 12u waren de workshops afgelopen, en gingen de begeleid werkers per organisatie lekkere broodjes smos eten. Gelukkig voor de afwassers werd er bijzonder weinig gemorst. Nadien was het na een kleine pauze tijd om kennis te maken met de anders begeleid werkers. Ook werden de verschillende werkplaatsen bekendgemaakt. Een wonder is het niet, maar wel iets bijzonders. Sommige begeleid werkers werken voor verschillende bibliotheken. De dag vloog voorbij, plotseling kwam het einde van de dag in het vizier. De zaal werd klaargemaakt voor een onvergetelijke en lekkere receptie, vergezeld door achtergrondmuziek.

Wat de receptie zo onvergetelijk maakte? Wel, de vele en lekkere en zelfgemaakte hapjes. Iedereen kon van alles zoals wafels, chips en cake smullen. Het was een leuke dag vol leuke verrassingen. Werken is niet alleen leren maar ook kennismaken met allerlei nieuwe projecten, maar ook met elkaar, zoals die bewuste 5de maart bij Thomas More. Voor mensen met een beperking een leuke maar ook leerrijke ervaring. Bedankt aan de mensen die de begeleid werkers ook een kans geven om ergens aan de slag te mogen gaan, en natuurlijk ook aan de organisatie van deze onvergetelijke dag.

Moppen

De telefoonrekening is extra hoog. Vader roept het ganse gezin bij elkaar. 'Zo'n telefoonrekening, dat kan niet meer. Wat steken jullie uit? Ik ben het niet, ik telefoneer bijna altijd vanop het werk.' Moeder reageert: 'Ja maar, ik gebruik ook altijd de telefoon op mijn werk. Ik ben het ook niet.' Waarop de dochter zegt: 'Ik zeker niet, ik doe mijn gesprekken met de telefoon op mijn stageplaats.' Alle blikken wenden zich naar de kuisvrouw, waarop die reageert : ' Wat scheelt er nu plots? Iedereen belt hier toch van op zijn werk !'

Ik wou timmerman worden maar dat is niet doorgedaan. Want ik had plankenkoorts...

Een groep bouwvakkers die vorige week de Mount Everest wilden beklimmen, zijn in hun poging mislukt. Twintig meter voor de top zaten ze zonder stelling!

'geloof me,' zegt de moeder tegen haar zeventienjarige dochter. In elk vrouwenleven komt maar één enkele grote liefde voor.' 'Bij jou ook? En wie?' 'Matrozen kind, matrozen.

Één timmerman moest een houten vloer in een huis zetten. Hij sloeg er een spijkertje in. En nog één. En nog één. Daarna pakte hij een spijkertje en gooide het weg. Zijn aannemer vroeg waarom hij dat deed en de timmerman antwoordde: 'Bij deze spijkertjes zit het kopje boven en het puntje onder en bij dit spijkertje zit het puntje boven en het kopje onder.' 'Nou,' zegt de aannemer, 'stommeling dan kan je die toch voor het plafond gebruiken.'

Ronald legt examen biologie af. De laatste vraag luidt: Van welke vogel zijn de pootjes die u op deze foto te zien krijgt? Hij weet het niet en de leraar zegt dat hij kan gaan. Voor hij het lokaal verlaat, vraagt de leraar: Hoe was uw naam ook alweer? Ronald trok zijn broekspijp op, toont zijn been en zegt: 'Raad eens!'

Een dag tussen de dieren

Met de familie op daguitstap gaan is mede de omstandigheden van dit voorjaar voor ieder van ons een tijdje niet van toepassing geweest, en dit was na de versoepeling van de maatregelen op vele plaatsen te merken. Want er kwamen terug meer mensen buiten, dit was overal te merken. Wat voor de meeste mensen ook deugd deed was de heropening van de dierentuinen. Sommige mensen keken al een tijdje uit om eindelijk een bezoekje te brengen aan de zoo. De Antwerpse zoo wordt door de mensen van Antwerpen ook onze zoo genoemd en is de oudste dierentuin van ons land. Deze dierentuin en behoort tot de KMDA. (Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde Antwerpen.) De zoo van Antwerpen werd voor het publiek geopend op 21 juli 1843. Het contract van de allereerste directeur namelijk Jacques Kets werd al afgesloten op 19 juni 1841. De Antwerpse Zoo is niet alleen maar een geschiedenisrijke zoo, want het is ook de oudste dierentuin van België. Toen men de eerste anderhalve hectare grond op 1 maart 1843 in de toenmalige vijfde wijk aangekocht werd wist men dat deze zoo een stukje geschiedenis van ons land zou worden. En dat is waar ook, want deze zoo telt nog altijd maar liefst één miljoen bezoekers per jaar. Daar kunnen andere dierentuinen in de wereld alleen maar van dromen. Sinds van het begin was de Antwerpse zoo een publieke dierentuin en dus is theorie toegankelijk voor iedereen. Maar in de praktijk bleek dit niet het geval te zijn, want in die tijd was de toegangsprijs 1 frank. Dat zou in deze tijd uitgerekend 0,02 eurocent zijn. Wetende dat dit bedrag toen een bijna dagloon van een gewone arbeider was. Soms deed men heel oneerlijk tegenover andere mensen. Want als een "gewone burger" de toegangsprijs wel kon betalen was de kans groot dat men aan de ingang geweigerd werd, terwijl andere mensen wel binnen mochten. Wanneer dit gebeurde liepen er in de zoo kindermeisjes of huispersoneel rond. Hierdoor ontving de directie zelfs klachten van de inwoners uit Antwerpen. De zoo was op dat moment in de eerste plaats een sociale ontmoetingsplaats, en dan pas een tuin met exotische dieren. Hierin kwam pas in 1862 verandering in. Want de prijzen werden zodanig verlaagd, en dit nog wel op paasmaandag en de eerste zondag na Pinksteren maar ook de tweede zondag van augustus. Dit omwille dat een "gewone burger" maar ook de scholen van toen werden uitgenodigd om een bezoek te brengen aan de tuin. Tussen 1843 en 1854 werd de zoo echter ook fors uitgebreid, want er kwam maar liefst 7,3 hectare grond bij en tussen 1860 en 1884 nog eens 1,7 hectare. Natuurlijk liet dit zich ook merken aan de bezoekerscijfers. Want deze kende een stijging van 50,000 bezoekers in 1850 tot wel 500,000. Dit werd vlak voor de Eerste Wereldoorlog gemeten. Meer grond en inkomen, dit betekende om in 1850 het apenkooi te openen. Tijdens het jaar 1852 arriveerde de eerste olifant uit de geschiedenis van de Antwerpse zoo, deze kreeg de naam Jacqueline en in 1855 opende de Egyptische tempel voor de olifanten. Omwille dat Jacqueline de eerste olifant in de Antwerpse zoo was, werd ze na haar dood niet begraven. Want haar skelet was lange tijd tentoongesteld in de Egyptische Tempel, en na een restauratie werd ze bewaard in het archief onder de zoo. Trouwens tijdens de eerste 7 jaren van het bestaan gebeurden er meer dan 240 schenkingen aan de Antwerpse stadsdierentuin. Sommige schenkers ondernamen zelfs reizen

naar exotische oorden. Dit om dieren voor de zoo te verzamelen. In de negentiende eeuw overleefde vele dieren de lange reizen naar Europa jammer maar helaas niet. De hoofdmoot van de dieren werd echter verkregen via de toen nog internationaal florerende dierenhandel. Om voldoende kapitaal bijeen te krijgen, en bijgevolg ook dieren te kunnen aankopen verkocht men op dat moment ook zelf pasgeboren dieren. In de jaren 1870 vormde dergelijke verkoop zelfs meer dan 50 procent van de inkomsten, wat zelfs de totale inkomsten uit dierenverkoop tegen 1893 deed oplopen tot maar liefst 9,5 miljoen frank. Tijdens de geschiedenis van de Antwerpse zoo zat het echter niet altijd mee, want er gebeurde ook enkele spannende en ontroerende momenten. Zo ontsnapte er in 1868 een tijger uit de dierentuin. Gelukkig kon men de tijger vlug vangen, en gebeurde er geen ongelukken. In het jaar 1885 liet een verzorger jammer maar helaas het leven nadat een neushoorn zich op de verzorger stortte. Tijdens het jaar 1881 deed zich nog eens de grootse ramp op de dierencollectie voor. In de nacht van 11 januari liep er iets mis met de verwarming in het apengebouw. Er werd een brand in het gebouw vastgesteld, en alles van het apengebouw brandde af. Er lieten maar liefst 79 kleine en grote apen het leven. Onder meer op dat moment een zeer zeldzame en waardevolle orang-oetang. Een rijke geschiedenisvolle zoo. Sommige mensen bezochten zodra de zoo openging een feit was de Antwerpse zoo. Ook wij brachten met onze familie een bezoekje aan de Antwerpse zoo. Met Nieuwjaar een plannetje krijgen voor een uitstap naar de dierentuin samen met de familie, voor kleuters en peuters is dit een leuk cadeau. Maar ook voor volwassenen kan dit een heel leuke uitstap zijn. Begin dit jaar kregen er drie kinderen namelijk Marilou, Roseline en Amélie een bon en plannetje om een bezoek te brengen aan de dierentuin van Antwerpen. En dit nog wel met de trein. Een specifieke datum werd er nog niet afgesproken, en gelukkig maar. Want zoals we allemaal weten kwam ons land half maart plotseling in lockdown terecht en moesten de dierentuinen sluiten. Toen de veiligheidsraad besliste dat de dierentuinen onder verstrikte voorwaarden weliswaar terug open mochten worden er al vlug verschillende datums bekeken, uiteindelijk werd deze uitstap op zaterdag 13 juni gepland en kon de reservatie beginnen. Want jawel, je moest vooraf reserveren, en dit wegens de coronamatregelen. Na veel rondbellen en afspreken om hoe laat wij in de dierentuin aankwamen werden de tickets voor de dierentuin en natuurlijk ook de treintickets via internet besteld en betaald. Toen die bewuste zaterdagmorgen eindelijk aangebroken was konden wij ook rekenen op een mooie junidag. Hoewel men onweer voorspelde viel het weer dus heel goed mee. Ook de temperatuur deed goed zijn best, met 26 graden was het ideaal dierentuinweer. Na een ritje met de auto arriveerde wij aan het station van Geel. Eenmaal uitgestapt en mondkmaskers aan kwamen er enkele controleurs aangewandeld. Dit voor de controle of men een wie al dan niet een mondmasker droeg. Voor ons geen probleem, maar enkele mensen kregen wel een hele discussie en een waarschijnlijk ook nog een boete er bovenop. Want deze mensen kwamen hun verplichtingen niet na. Het dragen van een mondmasker is noodzakelijk, en heel vervelend. Zeker als het af je gezicht zakt. Eigenlijk kregen we een beetje medelijden met deze mensen, want ook wij

dragen eigenlijk niet zo graag een mondmasker, maar goed. Gelukkig mochten wij nog wel op de bank zitten om eventjes op de trein te wachten. Toen de trein aankwam en we ingestapt waren kon onze uitstap echt wel beginnen. Tijdens de treinreis moesten wij voor de allereerste keer onze treintickets aan de treinbegeleider niet laten zien, dit omwille de coronacrisis. Het treintripje ging heel goed vooruit. Toen wij in het centraal station arriveerde was het uitkijken naar de ingang van de zoo, want daar zou de rest van onze bubbel wachten. Bij het binnenkomen was het al snel duidelijk dat ook het personeel zich goed aan de maatregelen hield, want men droeg een mondmasker en blauwe handschoenen. Voor degene zonder mondmaskers kregen gratis een mondmaskers aangeboden. Want in gebouwen was het toen al verplicht om een mondmasker te dragen, en natuurlijk ook de nodige afstand te bewaren. Een rolwagen huren was eigenlijk niet noodzakelelijk maar toch deden we dit, samen met het aankopen van een plannetje. Hierbij werd het al snel duidelijk dat Marilou onze kaartlezer van dienst zou worden. Want al vanaf de eerste seconde wou Marilou de kaart al vastnemen en ons de weg tonen. Iemand van 5 jaar en al de leiding nemen, dat zien we niet zoveel. Dus eigenlijk moesten wij geen enkel plannetje volgen en dit dankzij Marilou en natuurlijk de richtingaanwijzers op de grond. Want de richting hoe men in de dierentuin moest wandelen stond op de grond via voetsporen aangegeven, toch was het voor andere bezoekers niet altijd even duidelijk want sommige mensen wandelden tegen de voetsporen in. Gelukkig was het niet zo druk. Want bij grote drukte kan je bijna geen dieren bekijken en dat is ook niet de bedoeling in een dierentuin. Al snel bleek dat wij de dieren moesten zoeken want de meeste dieren zaten verstopt, maar gelukkig zagen we de dieren allemaal goed. De giraffen zagen we natuurlijk het beste, maar deze dieren stonden binnen. Gelukkig kwamen de giraffen buiten maar ze bleven wel hangen aan de slierten. Deze slierten hingen aan de staldeuren, gelukkig deden de giraffen hun lichaam niet pijn, want het was alsof deze dieren bleven steken. Na de giraffen kwamen de vogels eraan. Wat wij bij de vogels ook tegenkwamen was een echte kemphaan, de voetbalfans onder ons denkt nu ongetwijfeld aan de mascotte van KVC Westerlo. Maar dat is deze vogel niet, want de vogel lijkt niet op een haan zoals de bewuste mascotte. De kemphaan is een vogel uit de familie van snipachtigen. Het voedsel bestaat uit larven en insecten en kan in ons land en in Nederland gezien worden. De kemphaan is een steltloper met een lange nek. Mannetjes en vrouwtjes verschillen heel sterk van geslacht. Het mannetje is ongeveer 30 cm lang terwijl het vrouwtje maar 24 cm lang is. Dus ook een stuk kleiner, ook heeft het mannetje een bloedkleed en kleurige kraag en kuif. De kleuren van deze kraag en kuif verschillen onderling: egaal van kleur of gebandeerd met kleuren tussen zwart, roodbruin, oranje of wit. Plotseling was het al 12 uur en mocht het eten bovengehaald worden. Tijdens de middag genoten wij aan een speeltuin van een heerlijke picknick, natuurlijk gingen de 3 nichtjes na het eten hun kunsten tonen op een speeltuig. Even was het wel een beetje schrikken, want Roseline viel bijna op haar hoofd tijdens het tonen van een kunstje. Voor wij onze tocht verderzette was het tijd om een ijsje te eten, en dit aan een andere speeltuin. Deze was nog in opbouw en afgebakend door een rood wit

lint. Amélie de jongste van deze bubbel wou nog eventjes gebruik maken van een speeltuig, maar ze mocht niet en dit vond ze natuurlijk heel spijtig, protesteren was er niet bij maar ze barste wel bijna in tranen uit. Gelukkig was dit niet het geval, maar goed. Tijdens de namiddag bezochten we de nijlpaarden, deze dieren waren aan het zwemmen, en nog wel onder water. Toen de nijlpaarden kwamen luchthappen was er een lawaai te horen maar dit niet alleen want ook was er een fontein te bewonderen. Nooit gedacht dat een nijlpaard zo'n fontein kon spuiten tijdens het uitademen. Nadien bezochten wij nog de vissen en de apen. Bij de krokodillen waar wij ook langskwamen was het duidelijk dat deze dieren moe waren want de krokodillen lagen er maar bij alsof het niets was. Plotseling kwamen wij aan de uitgang, de dag was nog niet voorbij want na een leuke dag sloten wij op het terras met een drankje af. Opeens was Christophe wel een beetje nat, want Roseline stootte tegen de tafel met de gevolgen dat hij een douche van bier over zich heen kreeg. Nadien was het tijd om terug naar de trein te wandelen, en zat deze dag er weer op. Een heel leuke dag was het, en dit nog wel voor iedereen van het gezin. Hopelijk mogen we nog lang genieten en terugdenken aan deze familie uitstap. De zoo van Antwerpen is dan wel een geschiedenisvolle zoo maar blijft toch een leuke trekpleister voor een uitstap met je gezin waar je voor iedereen een dier naar keuze vindt. Maar laat de dieren wel in hun kot zitten en neem ze niet mee naar huis. Want dan moet je nog een kooi voorzien en dit is niet de bedoeling.

Een job van je dromen

Iedereen wil al eens iets zijn wat je in het dagelijkse leven niet bent. Bijvoorbeeld een zanger, of een kok. Maar wat zou je doen als je dat dan ineens bent? In deze rubriek stelden we tijdens de lockdown aan enkele mensen de vraag, wat zou je doen als.....

Wat zou je doen als je burgemeester zou zijn?

Als ik de burgerlijke vader ben zou ik mijn burgers nog beter op de hoogte van alles wat er gebeurt in de dorpen of steden houden. We worden al goed op de hoogte gehouden maar het kan en mag voor mij nog beter. Want ik en mijn medeburgers weten graag veel.

Als ik burgemeester ben dan zou ik zeker meer controles op sluikestorters door de politie laten inlassen. Want je moet realistisch zijn de meeste mensen laten hun afval langs de weg achter en dat moet dan weer door vrijwilligers opgeruimd worden. De mensen moeten leren sorteren en nadien hun afval in de vuilnisbak gooien, en niet meer sluikestorten. Dit is ook niet goed voor onze medemensen en voor onze natuur.

Als ik burgemeester zou zijn, dan zou ik vooral in deze tijd vragen dat iedereen zich heel goed aan de opgelegde maatregelen houdt. Enkel zo kunnen we de strijd met het coronavirus winnen. Ik zou het ook belangrijk vinden dat de mensen in rusthuizen/huizen zoals Huis de Post zo veel mogelijk contact kunnen hebben met hun familie door bijvoorbeeld te zorgen voor tablets zodat ze kunnen skype. En verder onder de burgers zeker stimuleren om elkaar te helpen en via de wegen dat het wel kan met elkaar in contact blijven (telefoon, tablet, computer, sociale media, ...)

Als ik burgemeester zou zijn zou ik meer verenigingen en eetgelegenheden voor oudere mensen oprichten, dan kunnen de oudere mensen toch eens buiten komen. Want er zijn te weinig verenigingen en eetgelegenheden. Dan kunnen de oudere mensen onder ons toch eens ergens naar toe. Dit is ook voor iedereen heel belangrijk want zonder sociaal contact leven is heel moeilijk.

Dromen kunnen dan wel eens bedrog zijn, maar toch mogen wij blijven dromen. Want zonder dromen kunnen wij niet leven. Graag willen wij iedereen bedanken voor hun medewerking, en blijf zeker dromen. Enkel dan komt je droom misschien uit.

Een bijzondere herdenking

Scheepsrampen komen de laatste jaren gelukkig steeds minder voor, in het verleden kenden we enkele grote en kleine scheepsrampen. Uit de geschiedenis rond de Belgische scheepsvaart weten wij dat op onze Noordzee minder ongelukken gebeuren dan bijvoorbeeld de Atlantische Oceaan. De grootste scheepsramp uit de Belgische scheepsvaartgeschiedenis op de Noordzee tot nog toe blijft die van de Hareld of Free Enterprise in 1987 waarbij 193 mensen jammer maar helaas het leven lieten.

Elk jaar opnieuw worden de overledenen zeelieden herdacht, ook dit jaar was dit het geval maar dan zonder publiek, daarom kon men wel via facebook alles van de herdenking live volgen. Ook in Noord - Ierse Belfast herdenkt men elk jaar weer opnieuw het zinken van de Titanic. Tijdens de herdenking van dit jaar kwam er een heel bijzonder verhaal in aanbod, maar niemand, kan dit bevestigen. Er zou een hamer met een ingebrande klinknagel bij een verre familielid van één van de scheepsbouwers van Harland End Wolff gevonden zijn. Deze zou uit de tijd van de bouw van RMS Titanic komen, sterker nog met deze hamer zou de Titanic nog zijn gebouwd. In 1912 was de Titanic nog de absolute trots van Belfast. Zoals elk jaar werden ook dit jaar de namen van de overledenen voorgelezen, en kwam er een speciaal verhaal rond een passagier aanbod, namelijk dat van de grootvader van Ian Frost, hij was leidinggevende op de werf waar de bouw plaatsvond. Hier liep hij altijd rond met een bolhoedje en een fluitje, en mocht als lid van de inspectiegroep mee met de Titanic. Hij overleefde de scheepsramp niet en zijn vrouw bleef achter met hun 4 kinderen. Zijn vrouw hoorde na het ongeluk lange tijd niets en zat ze in heel onzekerheid te wachten op nieuws. Enkele maanden later kreeg de vrouw van rederij White Star Line een brief aan dat haar man vermist is op zee. Dit nieuws sloeg bij de familie in als een bom, maar toch gaf de vrouw haar hoop niet op om haar echtgenoot terug te vinden. Precies een maand na de catastrofale ramp vond een schip namelijk de Oceanic genaamd een vermoedelijk verdwaalde reddingsboot met verminkte lichamen erin. Deze onherkenbare lichamen werden op zee begraven, en de reddingsboot werd aan boord gehesen. Men vermoedt dat hij erbij was want het fluitje en de hoed zou via New York terug bij de familie in Belfast terecht zijn gekomen. Dit verhaal vertelde Ian Frost. Ook zou hierover er een klein

stukje te zien zijn in een interactieve videopresentatie in het Ulster Folk & Transport Museum, even buiten Belfast. Daar is ook dit jaar een bijzonder uitgebreide tentoonstelling over de Titanic ingericht, onder meer met originele voorwerpen die tot voor kort op de zeebodem lagen. Trouwens ook op de plaats van de ramp werd er op 15 april een krans in het water geworpen en de scheepsramp herdacht, In Belfast gebeurde er bij de herdenking van dit jaar nog een ongeluk rond de scheepswerf. Iemand brak zijn been na een val wetende dat bij de bouw van de Titanic nog andere mensen van de kraan gevallen waren, of dit toeval of niet is, dat maak je zelf maar uit. Maar voor Belfast blijft het de 15de april een heel ongelukkige dag. Dit jaar was het wel een hele bijzondere herdenking. Overal ter wereld zal men de Titanic nooit vergeten. Deze scheepsramp is en blijft de meest besproken scheepsramp uit de hele geschiedenis van de scheepsvaart. Nog een gouden tip Voor wie ooit op cruise gaat, denk niet aan scheepsrampen en geniet met volle teugen van de reis, want anders komt dat niet goed en durf je nooit meer op een schip.

Een echte nachtmerrie

Het zou je maar overkomen. 'S nachts alleen thuis liggen te slapen en onverwacht bezoek krijgen van 4 mensen met slechte bedoelingen. Niemand wil dit meemaken, maar toch gebeurt dit steeds meer in onze regio. In het verleden werd er wel eens een overval gepleegd in de Aldi te Veerle Laakdal, de laatste overval dateert al van 2007, toen namen de overvallers alleen maar geld mee, om hoeveel geld het toen ging werd nooit meegedeeld. In Veerle is men wel wat gewoon, maar toch was het even schrikken voor heel Veerle toen bekend geraakte dat er een gewelddadige home invasion gepleegd was en dit nog wel bij een bejaarde man. Een waar gebeurde nachtmerrie, dat moest het geweest zijn voor een 83-jarige man uit Veerle Laakdal, toen hij in zijn eigen huis aan Leyndekker in Veerle midden in de nacht opeens iets hoorde, hij stond op en ging richting de keuken, waar hij plotseling oog in oog met 4 mannen stond. De overvallers doorzochten op dat moment de kasten, toen de daders de man zagen moest hij van een van de overvallers mee naar de zithoek, waar de daders enkele rake klappen uitdeelden en zijn benen met plakband vastbonden Ook werd zijn hoofd in het hoofdkussen gekneveld. Uiteindelijk vluchten de daders weg met een som geld en juwelen. Om hoeveel geld het gaat is tot op de dag van heden nog altijd niet bekend. Deze feiten duurden alles samen ongeveer een uur. Gelukkig kon de man nog zelf zijn telefoon nemen en de hulpdiensten verwittigen. Het slachtoffer werd voor verzorging naar het ziekenhuis van Diest overgebracht, waar hij na enkele dagen ondervraagd werd. Ondertussen werden er op verschillende plaatsen huiszoekingen gehouden. Op één plaats vond de federale politie van Geel Laakdal Meerhout een deel van de buit terug, en dit bij mensen met de Romeinse nationale tijd, het zou om 4 mannen gaan met de leeftijd van 29, 30, 35 en 57 jaar. Deze mannen werden meegenomen voor verhoor, momenteel loopt er nog een specifiek onderzoek naar deze zaak bij het parket van Turnhout. Voorlopig is er hiervan nog geen resultaat. De 4 mannen worden tot er een uitspraak komt nog altijd vastgehouden, Een echte nachtmerrie, dat was het echt voor deze bewoner uit Laakdal. Hopelijk heeft hij er niets van overgehouden. Ook willen wij hierbij een oproep doen. Hou je ramen en deuren goed dicht en als je iets verdachts ziet of hoort bel je het beste zo vlug mogelijk de politie.

Planten, niet eetbaar wel vergif

Ooit als eens gehoord van een eetbare plant? Wel, er bestaan wel eetbare planten maar eigenlijk mag je geen plant eten want planten horen in de tuin te staan en niet op het bord te liggen. Ook kan er toevallig vergif op gespoten worden, en dat is wel degelijk om problemen vragen want ondanks dat het ongedierte op de plant verdwijnt zit het vergif er nog altijd op, ook al was je het eerst en wordt het nog gekookt. Maar toch ondanks het koken en wassen blijft het vergif nog altijd op de plant zitten. Daarom wordt er sterk aangeraden om geen planten meer te eten maar toch wordt dit gedaan. Wie een moestuin heeft zaait het ongetwijfeld, maar dat niet alleen want als hovenier zijnde is dit heel makkelijk te zaaien en er is nauwelijks werk aan, het meeste werk heb je nog met het oogsten van de plant, en behoort tot de amarantenfamilie, en is ook familie van een tweezaadlobbige kruidachtige plant en struiken zoals bijvoorbeeld een madeliefje. Deze familie heeft in ruime zin een groot verspreidingsgebied in gematigde streken, zoals subtropen en tropen. Veel soorten zijn aangepast aan bodems met een hoog zoutgehalte en wordt een zoutplant genoemd. Deze plant kan groeien in een bodem met een hoog zoutgehalte zoals kustduinen. In ruime zin heeft de familie een groot verspreidingsgebied in gemengde streken subtropen en tropen. Deze planten kunnen ook onder heel droge omstandigheden zoals de rand van de woestijn groeien. Er bestaat ook één hele oude plant, dat ook wel een snelgroeiende en eenjarige bladgroente dat al vroeg in het voorjaar geteeld kan worden. Namelijk spinazie. Voor de geschiedenis van deze plant moeten we teruggaan naar Iran namelijk het Perzische Rijk. Want daar werd deze plant voor het eerst geteeld. Terwijl China al eeuwen geleden kennis mocht maken met spinazie. Nadien in bereikte deze plant Europa. In de 16de eeuw mocht Italië voor het eerst kennismaken met spinazie, maar het was toen al ingeburgerd in Engeland. Het eerste gebruik bleef beperkt tot een laxeermiddel. Het laxeereffect is te danken aan het hoge oxaalzuurgehalte. Daarom wordt er gezegd dat spinazie eten heel gezond is. Maar het blijft wel een plant en je krijgt er nog meer honger van, en dan kan je ook nog sterven van spinazie, of andere planten. Dat wil zeggen dat niemand meer spinazie of een andere plant mag eten. Wie dit toch eet draagt de gevolgen maar. Dus blijf van planten of bloemen af en eet liever een lekker madeliefje of iets anders. Nog nooit is er iemand overleden ten gevolge van het opeten van een plant, en gelukkig maar. Tuinieren is goed voor je hoofd leeg te maken, en planten dienen in de tuin of binnen te staan. Dus nogmaals eet een koek of iets anders en geen planten meer dus ook geen spinazie. Weg met spinazie en leven de koek

Een droom voor elke Westelse supporter

in het verleden was het een grote ongewone luxe voor de mensen van de omgeving, en zeker voor echte voetballiefhebbers, want de trouwe voetbalfans weten het nog wel, men kon jarenlang zomaar de top van het Belgische voetbal in het Kuipje van KVC Westerlo bewonderen. Wie in de tijd van heden eersteklassevoetbal live wil bijwonen moet al naar Genk of KV Mechelen rijden, want jammer maar helaas is er zoals we weten geen eersteklasse voetbalteam in de omgeving meer te bewonderen. Volgens onze redactie vernam komt er binnen enkele jaren terug een voetbalploeg van de Kempen, en nog wel in de hoogste klasse. Want zoals we weten heeft KVC Westerlo één grote ambitie, en dat is om binnen de 2 seizoenen terug naar de hoogste afdeling te promoveren. Maar of dit wel dergelijk lukt weet natuurlijk niemand, maar de echte voetbalkenners voorspellen dat er ooit een mogelijke terugkeer naar de hoogste klasse voor KVC Westerlo in de maak is. De vele mooie herinneringen aan eerste klasse liggen voor de echte voetbalfans van

KVC Westerlo nog vers in het geheugen, het kleine ploegje uit de Kempen speelde van 1997 tot 2012 onafgebroken in de hoogste afdeling van het Belgische voetbal, in 2014 keerde de kemphanen terug naar eerste klasse, maar na 3 seizoenen zakte de beste ploeg uit de Kempen uit de Jupiler Pro League terug naar de 2de klasse. De erevoorzitter en ex-manager namelijk Herman Wynants verkocht zijn 'Westerlo' na het seizoen 2018-2019 door aan een Turkse zakenman Oktay Ercan. In de eerste zet als baas van de Kemphanen, werd Hasan Cetinkaya naar 't Kuipje gehaald. Zijn taak in de ploeg was om de vicevoorzitter van KVC Westerlo te worden, en dat werd hij ook. Er werd ook geld in de ploeg en aan het stadion gespendeerd, zo werden

sommige zaken zoals de perszaal, kleedkamers, hoofdtribune, thema café en fitnessruimte grondig aangepakt en in een nieuw jasje gestoken. Hopelijk is het niet te warm met dat jasje aan, want anders gaan de mensen in het stadion nogal zweten. Ook de parking rond het stadion werd aangepakt door het leggen van nieuwe kiezelsteentjes. In de ploeg werd ook geïnvesteerd door enkele nieuwe spelers naar KVC Westerlo te halen, dit leidde 2 keer tot het bijna nemen van een ticket voor deel te nemen aan de promotiefinale om te kijken wie de kampioen is en dus wie naar de naar eerste klasse promoveert. De beste en maar ook de absolute spannendste thuiswedstrijd uit het seizoen 2019-2020 is ongetwijfeld de wedstrijd tegen Virton, op 22 februari. Alles en iedereen rond de club was klaar voor een feest en dat werd het ook, mensen trakteerden de supporters op gratis vaten bier en frisdrank, en nog eens veel volk, de herinneringen aan eerste klasse kwamen bij sommige supporters terug boven, en zeker toen KVC Westerlo op een 1-0 voorsprong kwam. Dit dankzij een olympisch doelpunt van Christian Bruls. Bij de rust stond het jammer genoeg 1-1, en het zag er lange tijd uit dat de stand zo bleef. Maar in de 85ste minuut gebeurde wat niemand nog verwachtte, ook werd er plotseling een ontploffing in 't Kuipje waargenomen, want Ambroise Ghobo zette de 2-1 op het scorebord. Natuurlijk veerde de fans van Westel allemaal recht, het was lang geleden dat er nog zoveel vreugdetaferelen in het Westelse Kuipje te beleven viel. Meteen was dit ook de uitslag. Na de wedstrijd deed Nader Ghandri zijn T-shirt

uit en gaf hem aan een jarenlange en trouwe supporter, ook de Westele trainer namelijk Bob Peters kwam naar hem toe en gaf diezelfde supporter een knuffel, en bedankte hem. Vorderingen maken de Kemphanen duidelijk, en dat met een ploeg

dat al enkele jaren samenspeelt, met alleen maar vorderingen kom je niet ver. Het effect moet er ook zijn, en dat zien we ook. Het zal voor de technische staf bloed, zweet en tranen worden om de ploeg terug naar eerste klasse te loodsen maar iedereen is er klaar voor. De enige manier is geduldig afwachten en hopelijk lukt het om de beste ploeg van de Kempen weer naar eerste te brengen. Voetbal is een sport met soms veel emoties van vreugde en verdriet. Maar over één ding moeten we duidelijk zijn, KVC Westerlo is en blijft de absolute ploeg van de Kempen. De gouden tijden dat elke ploeg met schrik naar 't Kuipje kwam zijn jammer genoeg al heel lang voorbij, maar een echte Kemphaan geeft nooit op, dus ook KVC Westerlo niet. Wij hopen alvast op een terugkeer naar eerste klasse. Komaan KVC Westerlo ga ervoor een maak elke supporter maar eens trots met een nieuwe promotie naar eerste klasse!

Natuurtalent in wielrennen bereidt zich voor op toekomst

Een wielrenner je zou zeggen een fenomeen. Al van zijn jeugd jaren werd er voor hem een mooie toekomst voorspeld, in het veldrijden maar ook op de baan bewees hij als topsporter zijn kunnen, en al enkele jaren is hij de held van Herentals. Jawel het gaat zeker en vast over Wout Van Aart Na de zege in Milaan San Remo werd hij zelfs beschouwt als de toekomstige winnaar van een heel bekende helleklassieker, namelijk Parijs-Roubex, deze wielervedstrijd zal in normale omstandigheden doorgaan op zondag 25 oktober. Hopelijk steekt deze keer niemand of iets dat op een virus lijkt deze wedstrijd niet in het roet, en mag hij zijn kans op ritwinst wagen. Indien dit niet lukt is dit voor het 20-jarige natuurtalent uit Herentals voor een volgende keer.

Afscheid Vince de Prince

Ongeloofwaardig maar toch waar, tijdens het voetbalseizoen 2019-2020 kwam het bericht dat de prins van Anderlecht, namelijk Vincent Kompany tijdens het seizoen 2020-2021 trainer van Anderlecht zou worden, en zijn voetbalschoenen definitief aan de vishaak hangt. Dit kwam nog uit ook, want op maandag 17 augustus werd Franky Vercauteren bedankt voor de bewezen diensten en Vince de Prince nam over, en dit terwijl hij niet beschikt van een trainersdiploma. Ondanks zijn vele blessures beleefde hij zijn hele carrière als een droom, selecties met de Rode Duivels, met als absoluut hoogtepunt de 3de plaats op het Wk in Rusland, maar ook de vele gewonnen titels en beker met Manchester City en Anderlecht. We willen hem heel veel succes wensen met zijn trainerscarrière, en hopelijk is hij even succesvol als trainer en kan de prins zijn toepassingen die hij als speler meegekregen heeft toepassen als trainer.

Woordzoeker

U	B	A	N	A	A	N	F	L
N	A	K	O	U	T	K	D	W
E	P	U	A	R	A	A	I	A
T	L	M	A	S	K	L	U	F
E	O	A	T	I	P	E	N	S
I	T	F	Z	O	H	E	C	P
R	C	D	D	L	P	O	A	A
F	X	J	E	Q	R	N	W	L
T	H	F	U	T	B	C	D	F
L	A	B	K	V	U	H	M	L
W	G	N	T	J	K	I	H	E
S	U	T	G	N	R	P	L	P
S	R	A	M	I	J	S	V	P
N	O	E	P	V	L	R	O	A

Kan je deze woorden vinden?

Wafel - taart - appelflap - mars - pens - frieten Banaan - chips

Een ongeluk komt nooit alleen

Wie op vakantie gaat hoopt natuurlijk op een goede afloop. Maar je kunt tijdens de reis ook veel tegenslag tegenkomen. Dit ondervond ook een familie die een reis boekte naar Lissabon. Dit voor andere familieleden nog eens terug te zien en natuurlijk ook om te genieten van hun vakantie. Hoewel, echt genieten was er eigenlijk niet bij. Want tijdens de heenvlucht geraakte bekend dat er iemand met het coronavirus in het vliegtuig aanwezig was. Dit betekende dat men bij de aankomst een test moest laten afnemen en onmiddellijk in quarantaine moest gaan. Uit de tests bleek dat voor de rest gelukkig maar niemand besmet was met covid 19. Natuurlijk was dat een grote opdoffer voor de mensen die in het vliegtuig aanwezig

waren, maar toch bleek het geluk niet in Lissabon aanwezig te zijn, want bij aankomst in het hotel bleek dat de bagage van deze familie die liever onbekend blijft nog aan de luchthaven stond, buiten een beetje handbagage dan. Want dit werd gelukkig wel meegenomen. En bij overmaat van ramp kreeg men in het hotel geen eten, dit wegens dat de familie te laat voor de maaltijd was, dus moest men de stad in voor een lange zoektocht naar eten. Uiteindelijk vond dit gezin dan toch eten in een restaurant. Enkele dagen later zag men hun familieleden terug en werden er herinneringen uit het verleden opgehaald. De dag nadien vond de explosie in Lissabon plaats. Dit voorval deed het gezin denken aan de zware explosie van woensdag 29 april 1942 in het bedrijf van Tessenderlo chemie, waar meer dan 100 mensen het leven lieten. Jammer genoeg waren de tante en nonkel van de moeder ook bij de overledenen te betreuren. Maar ook in het bedrijf te Lissabon was er op het moment van de explosie aanwezig. Deze overleefde jammer genoeg de ontploffing niet, hij werkte met enkele producten, dus hij wist dat er altijd iets kon gebeuren. Dit melde zijn vrouw op de televisie. Niemand verwachtte dit, maar hij vermoedde tijdens de voormiddag al dat er ging foutlopen aldus de aangedane vrouw. We kennen allemaal de eerste beelden en het aantal geschatte overlijdens, de meeste

schrokken natuurlijk ook van de beelden en sommige vielen ook flauw van het bekijken deze beelden. Maar goed. Voor de familie was dit natuurlijk een harde klap, maar de echte harde klap moest nog komen, want bij de terugkeer naar België kreeg men in Lissabon nog een auto-ongeval waarbij de helft van deze familie jammer maar helaas het leven lieten. Dit gezin keerde nadien terug en heeft dus een ongelukkige vakantie meegemaakt, maar toch kwam de verzekering er niet tussen omwille dat het auto incident niet in ons land gebeurde en er geen bewijzen waren.

Pech op vakantie, dat wil niemand, maar toch gebeurt het nog altijd bij sommige mensen. We hopen dat het niemand meer overkomt. Wie een ongelukkige periode heeft, denkt beter aan leuke de leuke momenten en niet aan de slechte momenten. Probeer altijd te lachen en maak plezier zo lang het maar kan, maak vrienden en laat je echte vrienden nooit in de steek, want deze mensen heb je tijdens moeilijke periodes meer dan nodig.

De verassende zoektocht

Tussen 8 maart en 27 april 2020 keken heel wat mensen op zondagavond naar een bijzonder spannend televisieprogramma. Namelijk de zoektocht naar De Mol, in de geschiedenis van dit programma hoeven we niet te ver zoeken. Want heel Vlaanderen kon voor het eerst met dit televisieprogramma kennismaken tijdens en voor de eeuwwisseling.

Want oorspronkelijk werden er twee seizoenen in 1999 en 2000 op het toenmalige tv1 uitgezonden, en dit in opdracht van Woestijnvis. Presentator van dienst was Michiel Devlieger. (Ook bekend van de schalkse Ruiters,) normaal bleef het ook hierbij want de gewoonte van Woestijnvis was om een nieuwe reeks maar 2 seizoenen uit te zenden. Maar dit programma kende een heel groot succes, zo keken er tijdens de finale -aflevering van de tweede

reeks 1,9 miljoen mensen. Daarom besloot Woestijnvis om het uitzenden van een derde reeks, en dit met dezelfde presentator. Na drie succesvolle seizoenen leek het einde nabij voor De Mol, tot 2013. Want plotseling kwam De Mol terug op het bord te liggen, ditmaal zou vier misschien terug starten met het bekende televisieprogramma. Maar toch bleef de mol radeloos en verlaten op het bord liggen, want een mol hoort eigenlijk in de grond te zitten maar goed. Op 22 juni 2015 kwam er terug beweging in het televisieprogramma en maakte men bekend dat De Mol terug opgevist werd, met een nieuw seizoen. Ook de presentator van dienst zou iemand anders worden. Namelijk de intussen 40-jarige Gilles De Koster, bekend

van de Schalkse Ruiters. Sindsdien is dit programma elk jaar terug op de Vlaamse televisie de bewonderen. De Mol werd trouwens bedacht door Bart De Pauw, Tom Lenaerts, Michiel Devlin en Michel Vanboven waarvoor dank, want zonder deze mensen zou het niet mogelijk zijn dat er in heel Vlaanderen en ver hierbuiten elk jaar opnieuw gesprekken over deze reeks plaatsvindt. In dit programma zijn er 10 kandidaten, 5 mannen en evenveel vrouwen die samen op reis gaan, meestal is dit naar een land van de Europese Unie. Deze groep moet tijdens hun reis allerlei opdrachten uitvoeren, met de opdrachten kan men geld verdienen. Behalve als het spel gesaboteerd is. Meestal gebeurt dit door De Mol zelf, maar ook de andere kandidaten kunnen het spel saboteren door bijvoorbeeld een opdracht niet uit te voeren. Eigenlijk wordt er van één kandidaat verwacht dat men de opdrachten saboteert, maar ook het geld proberen zo laag mogelijk te houden dat is dan De ware Mol. Niemand van de kandidaten weet vooraf wie de Mol is, behalve De Mol zelf. Deze persoon wordt tevoren uitgebreid geïnformeerd, zodat de kandidaat vooraf kan nadenken hoe men het spel kan saboteren. Tijdens het spel wordt De

Mol in uiterst geheim over de opdrachten van de volgende dag op de hoogte gehouden. Dit gebeurt via een speciale gsm. Deze kan alleen maar door De Mol worden ontgrendeld. Aan het einde van elke aflevering moeten de kandidaten 20 vragen over de identiteit van De Mol beantwoorden, met uitzondering van de finale. Want dan zijn er 30 vragen, de kandidaat die het minste juiste vragen beantwoord heeft mag naar huis en krijgt een rood scherm. Terwijl de andere kandidaten een

groenschermbekend te zien krijgen. Indien er een ex aequo is en er dus 2 kandidaten een gelijke stand heeft kijkt men voor de exacte afvaller te weten naar degene die het langst over de vragenlijst heeft gedaan. Op het einde van het spel blijven er 3 kandidaten over. De verliezer, de winnaar en natuurlijk De Mol zelf. De kandidaat die als laatste overblijft en die het meeste goede antwoorden geeft wint de pot en krijgt natuurlijk het geld erbij. De kijkers kregen afgelopen seizoen alles wat je als fan kon verzinnen, spanning, af en toe sensatie en natuurlijk ook grappige momenten. Jawel een reeks om niet snel te vergeten, dat was De Mol van dit jaar, ook de kandidaten waren van 2020 echt legendarisch goed. De 10 kandidaten kennen we ondertussen allemaal, van de televisie of de media. Maar televisiezender Vier schreef zelfs een stukje geschiedenis door iemand met een beperking namelijk de 26-jarige Christian aan deze reeks te laten deelnemen, dit is voor mensen zonder beperking zeer goed, want sommige denken dat mensen met beperking weinig kunnen. Dit is niet zo dit bewees Christian, in het programma. Wie de reeks reeds volgde weet het, dit jaar trok de hele ploeg van De Mol richting Athene. Elke week opnieuw was de spanning op zondagavond bij de Vlaamse en Nederlandse kijkers te snijden, want jawel. Ook in heel Nederland zaten er vele kijkers voor de buis, om van deze parel van een reeks te volgen.

Ook de kandidaten waren fantastisch, zoals elk jaar kende dit programma zijn favorieten. De absolute favoriet van 2020 was voor velen toch wel Christian. De consultant uit Brussel heeft dwerggroei, maar ondanks zijn beperking is hij altijd goedlachs. Ongeacht zijn kleine gestalte weerhield hem er niet van om zich telkens in de opdrachten helemaal te smijten.

Bij hem was telkens een gezonde dosis zelfpost aanwezig en dat een persoon als Christian dit verwezenlijkt heeft maakte hem nog alleen maar grappiger en leuker. Het was dan ook jammer dat hij in de voorlaatste aflevering naar huis moest. Ook de andere kandidaten deden het geweldig, tijdens de laatste aflevering bewezen de 3 overgebleven kandidaten dat men toch wel een historische goede en slimme groep had. Want als je kijkt naar de mensen die er overbleven weet je al genoeg. Bart, de enige overgebleven man is een 43-jarige advocaat uit Deurne wist met zijn goede zetten tijdens het spel te overleven tot in de finale. Dit samen met de 25-jarige bankbediende uit Gent Jolien geheten en winnares van de laagste pot ooit namelijk 22,835 euro, wat nog wel heel veel geld is. De Mol heeft haar werk dus heel goed gedaan, een grote Kempische Mol en nog jong ook, de 20-jarig studente logopedie namelijk Alina bewees haar kunnen en daden als Mol. Tijdens een spannende finale hoort ook een triller van formaat, en dat was het ook. Toen de kandidaten na het filmpje dat hun familie iets mochten zeggen moesten de kandidaten de laatste woorden roepen, terwijl hun medekandidaten op de woorden die men riep schieten, dit ging bijna mis bij Jolien, want Jolien wou eerst in de lucht

schieten, vrouwen en techniek past toch niet altijd samen. 😊 Ook Bart kende een klein probleempje, want net voor hij moest springen ontdekte men op het nippertje dat zijn gordel niet goed vast zat, dit was niet op de televisie te zien,

maar wel na de finale bekend geraakt. Zoals we weten was er bij de finale keken er maar liefst 1,4 miljoen mensen naar dit programma, en dit alleen maar in ons land. De Mol 2020 was een groot succes, dit dankzij iedereen die hieraan meewerkte, bedankt voor de spannende weken. De Mol samengevat een reeks om nooit meer te vergeten met een toch wel heel verrassende mol, winnaar en verliezer. Wij kijken nu al uit naar De Mol 2021. Jullie toch ook?

Corona, een gebeten virus

Dit jaar zal iedereen niet vlog vergeten. Dit omwille van de nog nooit geziene economische crisis. Ten gevolge van het coronavirus dat zich in enkele weken tijd wereldwijd verspreide. De epidemie dook half december 2019 op in Wuhan. Wuhan is de hoofdstad van de Chinese provincie Hubei. Officieel niet zeker geweten, maar er werd door een wetenschappelijke deskundige waarvan we jammer maar helaas de naam niet kennen in het verleden al eens een soort van wereldwijde epidemie voorspeld, waarin er vele mensenlevens te betreuren zullen vallen. Het zou een gelijkaardige griep zijn als de Spaanse griep, alleen met meer slachtoffers. Maar goed, een wetenschappelijke deskundige kan ook eens iets dat niet klopt voorspellen. Of klopt het toch? Als we terugdenken aan een gelijkaardige wereldwijde griepepidemie dan komen wij ongetwijfeld uit op de Mexicaanse griep van 2009. Hierover werd er gezegd dat deze griepepidemie heel erg was. Er werden zelfs verschillende maatregelen genomen zoals in een papieren zakdoek snuiten en nadien direct in de vuilnisbak gooien. Ook moesten wij zelf onze handen genoeg wassen. Na de vele inenting en de commotie hierover verdween deze griepepidemie stilaan van de aardbol. Covid 19 begon als een klein griepje, maar groeide toen plotseling uit op een horrorfilm. In een mum van tijd nam het Coronavirus de wereld in zijn greep. Wie dit gedacht heeft is Marc Wathélet, want hij waarschuwde dat Corona heel veel Belgen zou besmetten en doden, want er waren niet genoeg mondmaskers in ons land aanwezig. Maar de minister van volksgezondheid Maggie De Block wou niet luisteren en negeerde Marc Wathélet, met het gevolg dat er in ons land geen reserve mondmaskers aanwezig waren. De rest van het verhaal kennen we wel. Nog voor de maatregelen ingingen begonnen de mensen altijd over corona te spreken. Jammer maar helaas zijn er hierdoor zoals we weten ook familieruzies ontstaan met de gevolgen van dien. Toen ons land in lockdown ging twijfelde vele mensen wat er tijdens het in je kot blijven ging gebeuren, het was net oorlog zonder vechtende mensen en wapens. Hoewel een gevecht was het wel, en zeker in de ziekenhuizen niet tegen mensen maar wel om het virus baas te kunnen. Akelig leeg in parken, steden en bossen. Zelfs aan onze kust was het bijzonder rustig, niemand op de autosnelweg. Als we denken aan de dagelijkse files in het normale leven kunnen wij dit niet inbeelden, maar toch was het zo, wij moesten inderdaad zoveel mogelijk in ons kot blijven. En dus viel voor ons allen het gewone dagelijks leven stil. Gelukkig mochten wij nog wel wandelen en fietsen en natuurlijk genieten van het toch wel goede weer. We weten nu allemaal wat het is om ons toch nog zo aangenaam mogelijk te maken, ondanks het feit dat wij allen eigenlijk, buiten op het werk, naar de winkel en natuurlijk naar de dokter nergens mochten komen. Op een bepaald moment was er een tekort aan toiletpapier in de winkels, dit kwam doordat mensen dit massaal kochten. Ten minste dat dacht men, maar eigenlijk werd het toiletpapier gebruikt voor de lockdown trainingen die de voetballers van hun werkgever meekregen en dit om in conditie te blijven, zo moesten ze jongleren met de voeten en een rol toiletpapier.

Echt waar en straf dat dit kan. Bij het wegvallen van de sociale contacten was het voor ons allen niet makkelijk. Hierbij denken we ook aan mensen met een beperking. Ook zij waren plotseling hun bezigheden tijdelijk verloren. Maar toch deden de mensen van het allerbeste Dagcentrum uit de Kempen en omstreken hun, uitstekende best om hun medemensen met een beperking toch nog hun dagbesteding aan te bieden, al is het op een andere manier dan in het Dagcentrum, namelijk via de computer en met de webcam eraan. Zo kwamen er heel verrassende activiteiten in aanbod, zoals een tekenatelier, kookatelier gegeven door de vrouwelijke versie van Jeroen Meeus van het Dagcentrum. Hierbij moest je altijd slikken want het waren wel heel lekkere en speciale maaltijden. Hoewel een echte maaltijd is misschien een beetje overdreven, maar toch, enkele keren werden er broodmaaltijden gemaakt, maar meestal werden er enkele nagerechten met aardbeien en frambozen gemaakt. Het koken was echt iets heel interessant maar je kreeg er echt wel honger van. We mogen natuurlijk ook de wekelijkse quizen en nog zoveel meer niet vergeten dit kon men allemaal via de computer volgen. De online tekenateliers gaan we nooit meer vergeten. Plezier maken en dan nog tekenen. Nooit gedacht dat dit mogelijk was, maar ook opgekeken dat het tekenen door een verborgen kunstenaar gegeven werd. Soms moeilijk om het tekenen van dieren maar toch goed gegeven en voorgedaan. Met een topteam van personeelsleden lukt toch veel, dit werd hierbij nogmaals bewezen. Eén andere zaak dat we nooit meer vergeten zijn de vele coronawandelingen die er tijdens deze barre tijden waren, met natuurlijk de nodige afstand. Meestal geen volk straat,

maar af en toe kwam je wel volk tegen. Zoals iedereen weet mocht niemand bij mooi weer nog niet ergens op een bank zitten voor even een rustmoment in te

Lassen tijdens een verre wandeling of fietstocht, wat toch wel een beetje overdreven is, maar goed. Iets wat

je anders ook niet vlug zal meemaken is een klein tochtje met de fiets 'langs de mooie natuur van de Nete en dit waar je nog nooit kwam maar dankzij de rare coronatijden wel.' Corona, rare tijden hopelijk maken we zoiets als dit jaar nooit meer mee en kunnen we nu voor altijd ons gewone leven leiden zonder dit dodelijke virus ooit nog te ontmoeten. Nog een gouden raad: denk niet te veel aan deze epidemie, anders krijg je nog een depressie. En reken maar dat wij niemand in deze situatie wensen. De betekenis van corona is een krans van licht rond de zon te zien tijdens een volledige zonsverduistering. En dat is het ook. Maar één ding is zeker, Corona een gebeten

Een Brugs onderonsje

Een fijn gesprek met iemand is altijd leuk, met deze moto trekken wij heel ons land door. Voor de eerste keer in deze rubriek streken wij neer in Brugge, om op een wel heel warme zomerdag met één echte vrouwelijke Kempische Bruggeling namelijk Kato Geenen te spreken, Kato woonde destijds in Eindhout, en zocht zoals iedereen van ons haar eigen weg op, en belandde in Brugge. Een leuke ontmoeting dat was het, en dit nog wel voor ons beide.

Wil je jezelf eerst eens even voorstellen aan onze lezers?

Ik ben Kato Geenen. Ik woon met mijn man en 2 dochters in Assebroek, een deelgemeente van Brugge.

Wat doe je in het dagelijkse leven zoal allemaal?

Ik ben leerkracht Latijn en Grieks in een middelbare school in Assebroek.

Je bracht je jeugd jaren in Eindhout door, waarom besloot je uiteindelijk om naar Brugge te verhuizen?

Ik studeerde in Gent. Toen ik werk zocht, kwam ik terecht bij een Brugse school. Dat was immers vanuit Gent een goede treinverbinding. Ik voelde me meteen zo erg thuis bij de Bruggelingen, dat ik besloot om te verhuizen. Nu kan ik elke dag naar school fietsen.

Mis je de stille Kempen?

Ik mis soms de bossen en de natuur. Ook is het natuurlijk vervelend dat ik mijn familie niet zo makkelijk kan zien. Gelukkig bestaat er in deze corona-tijden FaceTime!

Heb je eigenlijk al veel ervaring opgedaan in een stad als Brugge? Want je komt van de Kempen, dat is een groot verschil niet?

Ik denk dat naar Gent gaan op kot de grootste stap was. Brugge is eigenlijk niet zo groot; met de fiets ben je overal meteen. En je komt altijd wel bekenden tegen.

Ben je eigenlijk bij een of andere Brugse vereniging?

Ik speel af en toe toneel bij Reynaert. Dat deed ik in de Kempen ook al graag!

Hoe kijk je terug op de eerste coronagolf in Brugge?

Uiteraard zal dit voor vele mensen een heel moeilijke periode geweest zijn. In onze nabije omgeving werd echter niemand ziek. Wellicht daarom heb ik het ervaren als een zeer fijne periode: tijd om te cocoonen met ons gezin... De kinderen waren

ongelooflijk creatief en we hebben ons dus goed kunnen bezighouden, vaak met de domste dingen eerst. Ik vond het ook fantastisch om te zien welke golf van solidariteit meteen op gang kwam. Jammer genoeg is dat precies het eerste wat ook opnieuw lijkt te verdwijnen nu de situatie langer blijft aanhouden.

Hoe zit het met de Brugse politiek?

De huidige ploeg doet het denk ik behoorlijk goed. Uiteraard mag er van mij altijd meer groen komen en meer faciliteiten voor zwakke weggebruikers.

Is Brugge eigenlijk een toegankelijke stad? En waarom?

Ik denk dat Brugge zeer toegankelijk is; alles is immers op wandelafstand. Al zou ik niet graag met een rolstoel over de vele kasseien 'bodderen'...

Wat is er zo speciaal aan de stad Brugge?

Brugge heeft een zeer rijke geschiedenis; in de middeleeuwen moet de Brugse pracht en rijkdom ongeëvenaard zijn geweest in België. Hiervan zijn in het centrum nog vele restanten te bewonderen. Maar gelukkig kan je de toeristen ook makkelijk omzeilen, door wat minder gekende straten te nemen. En dan merk je dat Brugge eigenlijk een groot dorp is waar je al snel heel wat mensen kent.

Volg je sportwedstrijden in Brugge?

In Brugge zelf volg ik geen wedstrijden. Maar ik kijk wel heel graag sport op tv, vooral wielrennen. (Daarom vind ik het ook zeer jammer dat de start van de Ronde van Vlaanderen sinds enkele jaren niet meer in Brugge plaatsvindt.)

Sport je eigenlijk zelf?

Ik speel al enkele jaren zaalvoetbal met een groepje dames. De laatste tijd tennis ik echter vooral. Achter onze tuin ligt een tennisclub, dus we hoeven bij wijze van spreken maar over de draad te springen. In de zomer kan je me dus zo goed als dagelijks op het tennisplein spotten! Niets heerlijkers dan 's avonds nog eens goed stoom af te laten door op de bal te meppen samen met vriend(inn)en. Wandelen staat ook regelmatig op het menu. In de lente startten we met het stappen van etappes van de GR129; een wandelroute die begint in Brugge en na een tocht door heel België eindigt in Aarlen. Ondertussen zitten we al een goede 200 km ver (onder Charleroi); zalige momenten met het gezin, zo'n dagtochten.

Wil je eens aan onze lezers iets over de Brugse geschiedenis vertellen?

Brugge lag vroeger min of meer aan zee. Daarom werd Brugge in de middeleeuwen steeds belangrijker als haven. Vooral in de 14e eeuw was Brugge een van dé handelssteden van Europa, als verbinding tussen de Duitse en Italiaanse steden. Brugge zelf exporteerde vooral laken en kunst. (Denk maar aan de beroemde Jan Van Eyck.) Er moet in Brugge heel wat geld gerold hebben, want op het 'Beursplein' is de eerste bank ontstaan, zie ons woord 'beurs'.

Wat is het bijzonderste dat je in Brugge al eens meegemaakt hebt?

Ik denk dat dat de geboorte van onze 2 dochters zal zijn: Marie en Klaartje 😊

Men zegt wel eens dat het weer aan de kust beter is dan in het binnenland, is dat waar?

Ik hou vooral in de zomer inderdaad van de koele zeebries; ik ben immers geen zonneklopper. In de winter is het hier meestal wat warmer, waardoor er minder sneeuw valt. Maar zelfs in de Kempen is dat de laatste jaren niet vaak gebeurd zeker?

Is het nu ons land onder de crisis kreunt rustiger in Brugge dan andere jaren?

Zeker in het begin van de lockdown was het ongelooflijk rustig in het centrum. Ondertussen zijn er al wel wat toeristen teruggekeerd. Nu zijn het vooral Europese toeristen, terwijl er in normale omstandigheden ook heel wat Aziaten zijn.

In vele kunstgebieden is er geregeld iets te doen, zoals straattheater of avondmarkten, is dit ook in Brugge zo?

Brugge heeft een rijk cultuuraanbod. Dat is ook een van de redenen dat ik graag dicht bij de stad woon. Al zijn er deze zomer ook heel wat evenementen afgeschaft...

Wat is een typische Brugse uitspraak?

Zie je van Brugge, zet je van achter!' Deze zin is vooral gekend van een liedje. Eigenlijk gaat de uitspraak veel langer terug. Je moet het maar eens googelen; er zijn tal van verklaringen voor te vinden...

Wat mogen we dit najaar verwachten in Brugge?

Ik hoop dat we geleidelijk aan ons 'normale' leven kunnen hervatten, maar vooral dat mensen solidair blijven en aandacht blijven hebben voor elkaar. En dat Club Brugge net als vorig jaar mag domineren op het veld natuurlijk 😊

Men spreekt wel over de klimaatopwarming, maar merk je eigenlijk hier iets van? Want je zou toch denken dat aan zee meer te merken van de klimaatopwarming is?

Nu ik dit aan het schrijven ben, zitten we volop in de hittegolf... Ik denk dat dat genoeg zegt! Eerlijk gezegd heb ik echt wel schrik van de klimaatopwarming. Wie zegt dat ons huis er over pakweg 100 jaar nog zal staan? Daarom hebben we vorig jaar ook mee gedaan aan de klimaatmarsen. Ook het gebrek aan drinkwater baart me zorgen. Mijn man werkt voor de drinkwatermaatschappij en de reserves beginnen echt wel op te raken. Er is een plan nodig om ons ook in de toekomst te blijven voorzien van water én om mensen bewust te maken dat we veel minder water moeten verspillen! Alle beetjes helpen. Daarom roep ik de lezers op om

spaarzaam te zijn. Bv. via een kleine tip die ik van mijn moeder kreeg... Zet altijd een kom in de gootsteen. Als je bv. groenten wast, vang je dat water op in plaats van het gewoon te laten weglopen. Daarna kan je het aan de planten geven.

Welke bezienswaardigheden moeten we zeker gezien hebben als we in Brugge met vakantie gaan?

Uiteraard kunnen de volgende toeristische toppers niet ontbreken; het Minnewater, het Belfort beklimmen, enkele musea zoals Historium, Groeninge of Gruuthuuse of een boottochtje op de reitjes. Verder ben ik fan van de buurt 'Sint-Anna'. Zelden bezocht door toeristen, maar heel gezellige straatjes en zo kom je uit op de Vesten aan de molens, waar het leuk picknicken of luieren is. Als je de fiets meeneemt, biedt het Brugse ommeland ook heel wat toffe plekjes, zoals Damme. En uiteraard kan je ook mij altijd komen bezoeken! ☺

Zo, nu weten wij een beetje meer over Brugge en Kato zelf. Sporten en lesgeven, maar ook genieten van haar gezin, niets is voor Kato teveel. Bedankt voor het leuk gesprek en we gaan zeker bij deze bezienswaardigheden eens een kijkje nemen. Van de stille Kempen naar het bruisende Brugge, Kato heeft duidelijk haar geluk in Brugge gevonden. Bedankt voor het fijne gesprek en nog veel wandelplezier gewenst in deze bruisende stad.

Zoekertjes

Wij zijn als eerste op zoek naar een prive chauffeur, ben je graag onderweg? Dan is dit echt iets voor jou, je wordt hiervoor ook betaald de prijs moet wel vooraf besproken worden. Opmerking, je moet 24 op 24u beschikbaar zijn, en in de buurt van Eindhout wonen

Als tweede zoeken wij hulp voor onze redactie bij te staan, ben je intigent en kan je goed schrijven? Dan is dit zeker iets voor jou. Je werkt samen met de hoofdredacteur en beslist zelf welke artikels je publiceert. De samenwerking loopt via de computer en is voor ombepaalde duur

Heb je interesse? Neem dan contact op met onze redactie

redactiewg@gmail.com

AANDACHT AANDACHT

Wij gaan in de toekomst onze krant verder uitbreiden, hoe deze krant er in de toekomst zal uit zien wordt voor iedereen een verrassing. Indien je een abonement wenst mag je altijd een mailtje sturen naar onze redactie op bovenstaand adres of het melden aan onze hoofdredacteur.